

Косата да си оплете —
*на бъронъ*¹⁾ да се забради,
 Да се хубаво *примини* (ibid. 95)²⁾

Отличните черти на Сливенските жени се виждат в долните пѣсни също отъ Сливенъ (Мсб., ibid. 47-52):

Бяло лице *лебеद्याно*,
 черни очи *черешови*,
тънки вежди гайтаняни.

* * *

Анке ле, бяло момиче,
 лятно, пролетно *кокиче*.

* * *

Каква си *тънка*, *висока*,
 каква си *бяла*, *червена*.
 Снага ти — *тънка сивлия*,
 коса ти — *дълга конопа*,
 лице ти — *бяла лебеда*,
 стърни ти (*бузитѣ*) — *гивез абълки*,
 очи ти — *черни череши*,
 вежди ти — *гайтан копринян*,
 клепки ти — *къдряв ибришим*,
 уста ти — *чешка сребърна*,
 изик ти — *златна лъжичка*,
 зъби ти — *ситян маргарит*.

За бѣлитѣ Сливенски моми се е пѣло и вънъ отъ Сливенъ:

„Ас ща на Сливян да ида
 на Сливян града голяма,
 на Сливян на панаиря,
бѣло момиче ша зема,
бѣло момиче Сливнянчи, —
 да знай губери да тъче,
 губери *айналияни* (пѣстри),
 по края *турунджияни*,
 и с *зелени кинари*,
 и с *алени пискюли*“ (ibid. 52).

¹⁾ Общо съ *бъронъ* ще е *бършиш*, копринения, черъ ржченикъ, съ който се забраждаха до скоро Сливенките.

„Че са хубаво *примини*,
 Примини, още *уреди*:
 Нареди желти алтъни
 Сукнян си *биниш* облечи. . .
 (бинишъ — зимна, горна дреха). (ibid. 69).